त्रिषष्टिशलाकापुरूषचरित (त्रि -श - च - ) n. Titel eines Werkes H. 193, Sch. (॰शालाक -). — Vgl. शलाकापुरूष.

त्रिष्पर्षा s. u. त्रिस्पर्धाः

त्रिष्टुंटक्न्द्रस् (त्रिष्टुम् + ह°) adj. das Trishtubh-Metrum habend AV. 6,48,3. Çat. Ba. 12,3,4,4. Katj. Ça. 25,12,7. Çanki. Ça. 14,33,12.

त्रिष्ट्रम् (त्रि + स्तुम्) f. N. des bekannten Metrums von 4 Påda's mit je eilf Silben R.V. Paāt. 16,41. fgg. Khandas 4.6. Nis. 7,12. इन्हेस्प त्रि-ष्ट्रिक्ट् भागो झक्के: R.V. 10,130,5. 14,16. 8,58,1. VS. 9,33. AV. 8,9, 14.20. Çat. Ba. 1,3,5,5. 8,2,12. 4,3,2,8.11. Ait. Ba. 1,6. त्रिष्ट्रमं राजिन्यस्यानुब्र्यात्रिष्ट्रमो वे राजिन्यः 28. 3,23.25. Çāñkh. Ça. 7,27,11.22.80. VP. 42. Bhâc. P. 3,12,45. In der späteren Metrik jedes aus 4×11 Silben bestehende Metrum Coleba. Misc. Ess. II,160. In T.S. und TBa. ingewissen Verbindungen त्रिष्टुगः गायत्री पुरिष्कृत्वाक्या भवित त्रिष्टुगयात्र्या 2,6,2,6. इन्द्रियं वे त्रिष्ट्रगोन्दियं माध्यीदिनं सर्वनम् 3,2, , 3. 2,4,41,2. इन्द्रियं वे त्रिष्टुग्।इन्द्रियं व प्रमान द्याति TBa. 1,7, ,2. त्रिष्टुभामर्कः N. eines S4man Ind. St. 3,218.

त्रिष्टाम (त्रि → स्तोम) 1) adj. drei Stoma zählend: হ্রকানি Çâñku. Ça. 16,22,8. — 2) m. N. eines Ekâha Çâñku. Ça. 15,16,10. Kâtı. Ça. 15,9,25.

त्रिष्ठ (त्रि + स्य) 1) adj. auf drei (Unterlagen) stehend P. 8,3,97. र्य RV. 1,34,5. — 2) m. N. pr.: त्रिष्टावहृत्री (sic) असुर्ब्रह्मा Кर्रम. in Ind. St. 3,461. fg.

त्रिष्ठिन् (त्रि + स्थिन्) adj. auf dreifachem Grunde stehend, nach Maaloa. = विद्यादिषु स्थितः, शीलवत् (vgl. त्रिमुक्रिय) VS. 30, 14.

त्रिस् (von त्रि) adv. drei Mal P. 5,4,13. Vop. 7,71. euphonische Regeln P.8,3,43. त्रिर्नर्स याद्यस्त्रिविश्वना दिवा RV. 1,34,2. fgg. 4,53,5. त्रिर्म्झ: (vgl. P. 2,3,64) 4,116,19. 3,4,2. त्रिर्ग दिवः 1,142,3. 3,54,11. त्रिर्मानुषाः पर्यश्च नपंति 1,162,4. त्रिर्म्य ता पर्मा संति सत्या स्पाक्त देवस्य जनिमान्याः 4,1,7. द्विपत्रिर्मृत्ता वावृधत्त 6,66,2. त्रिष्पूत्वो 8,80,7. त्रिः षष्टिः (महतः) 8,85,8. त्रिर्म्म सप्त धनवा इडक्रे 9,70,1. 7,87,4. 8,58,7. 10,64,8. ÇAT. BB. 3,3,2,8. 11,5,4,1. 14,9,4,18. Kâtu. Ça. 2,4,23. 6,26. 3,1,12. M. 2,60.181. 3,217. R. 1,71,22. 2,28,15. Buåg. P. 2,2,34. त्रिर्व्हस्य M. 3,281. 11,223.259. त्रिः सप्तकृतः MBH. 1,2459. R. 5,2,31. Выйд. Р. 1,3,20. त्रिःप्रस्तम्द an drei Stellen MBH. 1,5885.

त्रिसंवतसर् s. u. त्रिषंवतसर्

त्रिसत्य s. u. त्रिषत्य.

त्रिसंधि 1) adj. s. u. त्रिषन्धि. — 2) f. eine Malvenart Riéin. im ÇKDa. त्रिसंधी (wohl त्रि + संध्या) Nigh. Pa. Vgl. त्रिसंध्या, त्रिसंध्यकुमुमा.

त्रिसंधिक (wohl त्रिसंध्यिक zu lesen von त्रिसंध्य) adj. an den drei Tagesabschnitten stattfindend Javanegvaka in Z. s. d. K. d. M. 4,347.

- 1. त्रिसंस्य (त्रि + संस्या) n. die drei Tagesabschnitte: Sonnenaufgang, Mittag und Sonnenuntergang AK. 1,1,3,3. H. 140. f. ई Bhab. zu AK. ÇKDB. f. आ Lois. zu AK. ेसंस्यम् adv. zur Zeit der drei Samdbjå Çiñkh. Gabl. 4,7. Pàr. Grbl. 2,11. MBh. 3,4063.7006. ÇATB. 14,21.110.
- 2. त्रिसंघ्य (wie eben) 1) adj. f. आ zu den drei Tagesabschnitten in Beziehung stehend: दालापणी eine Form der Durga Marsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 12. 2) f. आ eine Malvenart Nigh. Pa.

त्रिसंध्यक्तुमुमा (त्रि॰ + कुसुम) f. eine Malvenart Rican. im ÇKDa.

NIGH. PR.

त्रिसप्त s. u. त्रिषप्त.

त्रिसप्ततें (von त्रिसप्तति) adj. f. ई der 73ste MBs. und Haarv. in den Unterschrr. der Adhjaja.

রিন্দানি (त्रि + स°) f. dreiundsiebenzig P. 6,3,49. 2,35. Schol. zu Kàtj. Çn. 4,8,16. — Vgl. त्रयःसप्तिति.

त्रिसप्तित्तम (vom vorherg.) adj. der 73ste MBn. 2 und R. in den Unterschrr. der Adhjäja.

त्रिसप्तन् (त्रि + सप्तन्) drei Mal sieben: विद्धा चैनं त्रिसप्तभिः (वाषीः) MBn. 9,664. त्रिसप्तकृत्वस् Hariv. 15642; vgl. त्रिः सप्तकृतः unter त्रिस्

त्रिसम (त्रि + सम) 1) adj. drei gleiche (Seiten) habend: ेचतुरस्र Co-Lebr. Alg. 293. — 2) n. eine Mischung zu gleichen Theilen aus gelber Myrobalane, Ingwer und Melasse (गुउ, st. dessen गुळवेल Menispermum glabrum Nigh. Pr.) Ràsan. im ÇKDr.

त्रिसर् m. (nach dem Schol, auch n.) = कृशर्, कृसर् H. 398. त्रिसर्ग (त्रि + सर्ग) m. nach Burn. le triple produit (des qualités) Burc. P. 1,1, 1.

त्रिसवन s. u. त्रिषवणः

त्रिसामन् (त्रि + सामन्) adj. drei Saman oder das त्रि:सामन् genannte Saman singend: उद्गाता तत्र संग्रामे त्रिसामा दुन्दुभि: MBH. 12,3688.

त्रिसामा (wie eben) f. N. pr. eines Flusses VP. 176. Выас. Р. 5,19, 18. त्रिसाम्य (त्रि + सा॰) n. ein gleiches Verhältniss der drei (Grundeigenschaften) Выас. Р. 2,7,40.

त्रिसाक्स (von त्रि + सक्स) adj. s. ई aus 3000 bestehend Katj. Ça. 17,7,23.

त्रिसिता (त्रि + सिता) f. drei Arten von weissem Zucker: मुंडोत्प-न्ना, मध्ता und लिमोत्या Niga. Pa. = त्रिश्कर्ग Råéan. im ÇKDa.

त्रिसीत्य (von त्रि + सीता) adj. drei Mal gepflügt AK. 2,9,9. H. 968. त्रिसुगन्धि (त्रि + सु °) n. die drei Wohlgerüche, = त्रिज्ञात Ráéan. im ÇKDa. Suça. 2,483,9. ्सुगन्धिक dass. 493,21. ebenso ्रीगन्ध्य 1, 162,12.

त्रिमुपर्ण (त्रि + मु °) subst. Bcz. bestimmter Lieder; adj. mit diesen Liedern vertraut M. 3, 185. VP. 328. Mârk. P. 31, 23. त्रिषु पर्णा; (sic) MBu. 13, 4296. ्मपर्णाक dass. Jáón. 1, 219. — Vgl. त्रिमापर्ण.

त्रिमुवर्चक (त्रि + मु॰) adj. wohl dreisachen schönen Glanz habend MBH. 3, 14156.

त्रिसागन्ध्य s. u. त्रिस्गन्धि.

त्रितीपर्ण (von त्रि + सुपर्ण) adj. in Bestehung stehend zu den सुपर्ण genannten Liedern: त्रिः परिकात्तवानेतत्सुपर्णी धर्ममुत्तमम् । यस्मात्तस्माद्रतं ख्रेतिन्नितीपर्णामिकोच्यते MBB. 12,13567. त्रितीवर्ण (wohl त्रितीपर्णी zu lesen) तथा ब्रह्म यनुषा शत्त्रद्वियम् 10413. प्रथमित्रितीपर्णा als Beiw. von Vishnu 12864 (S. 818, Z. 5 v. u.) — Vgl. त्रिसुपर्ण.

त्रिमावर्ष इ. ए. त्रिमापर्ण.

त्रिस्कन्धक (त्रि + स्कन्ध) Titel eines Satra Vjutp. 42.

ਗਿਜ਼ਮਾ (ਤਿ + ਸ਼ਹਾ) adj. 1) ans drei Zitzen gemolken Kats. Çn. 8,3, 1. — 2) f. ई dreibrüstig MBH. 3, 16187. Pankat. V, 77. 259,24. fgg.

त्रिस्तावा (त्रिस् + तावत्) adj. f. (in Verbindung mit वेदि) drei Mal das gewöhnliche Maass überschreitend P. 5,4,84.

29